

denne Udskrivningslov for eet Aar at give et Stykke af Forsætningen (Hør!).

Jeg gaaer dernæst over til at omtale mit andet Endringsforslag. Jeg antager, at en Bestemmelse af en saadan eller lignende Bestaendighed vil være nødvendig, naar man antager det Princip, der indeholdes i første Punktum af den af Udvalget foreslaaede § 1. Dersom nemlig, efter Udvalgets Forslag, samtlige Børnepligtige, der staae for Udskrivning næste Aar, virkelig blive udskrevne, indkaldte og vaabenøvede samt fordeelte til de forskellige Afdelinger i Linien, ja saa faaer dette Tillæg, som foreslaaes til 3die Punktum, ingen Anvendelse. Men, uagtet det i Loven af 26de Januar d. A. var fastsat, at alt det tjenstdygtige Mandskab, som stod for Udskrivning, skulde udskrives, saa blev det dog ikke muligt at udskrive Alle; thi der blev ikke bevilget det tilstrækkelige Antal Penge dertil; der blev altsaa Nogle tilovers, omtrent 1700, disse gik ved Sessjonen iaar til Forstærkningen (Eskærmning: Ja, det var en Fejl!). De kunne imidlertid endnu, efter § 24 af Børnepligtsloven, gaae over til Linien, naar der gives Bemyndigelse til at udskrive dem; men ifølge Loven af 26de Januar dette Aar have de faaet Ret til at gaae over i Forstærkningen, og det er en lignende Ret, som jeg mener, man ogsaa maa give disse Folk, forsaavidt de virkelig ikke blive udskrevne, vaabenøvede og fordeelte til Afdelingerne. Dersom de ikke skulle gaae over til Forstærkningen, og altsaa blive staaende i Linien, skjøndt de ikke ere vaabenøvede, hvad vil da Folgen blive? Den vil blive, at, naar man indkalder det ældre Mandskab til Linien, saa kan man ikke bruge disse Folk; thi de ere ikke vaabenøvede. Efter den Bestemmelse, som er foreslaadet af Mindretallet, og som ogsaa stod i Loven af 26de Januar d. A., kunde man kun indtil Aarets Udgang benytte de Børnepligtige, som ikke strax udskrives til Linien, til at udfylde opstaaende Vacancer. Den Forskjel, som der er mellem dette Forslag, og det, jeg har tilladt mig at stille efter Anmodning af min ærede Collega, Krigsministeren, bestaaer deri, at Krigsministeren ønsker, naar der opstaaer tilfældige Vacancer, inden Recrutterne

for det følgende Aar 1854 ere vaabenøvede og traadte i Nummer, da at kunne benytte det Mandskab, som iaar staaer for Udskrivning, men ikke strax tages ind; dersom dette ikke skeer, men en saadan Bemyndigelse kun tilkommer ham indtil dette Aars Udgang, saaledes som Tilfældet er efter Loven af 26de Januar dette Aar, saa bliver han, dersom der opstaaer Vacance, inden han faaer nye Recrutter, nødsaget til at tage ældre Mandskab for at udfylde disse Vacancer. Dette ere Grundene til, at jeg har tilladt mig, efter Anmodning af Krigsministeren, at foreslaae, at han endnu i længere Tid skulde være bemyndiget til at tage disse saakaldte Overcomplete for at udfylde Vacancer, og i saa Henseende maa jeg bemærke, at i Loven for Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen er det bestemt saaledes, at han kan benytte det foregaaende Aars Mandskab, indtil det følgende Aars Recrutter ere vaabenøvede, til at besætte Vacancer.

Krigsministeren: Idet jeg i Et og Alt slutter mig til, hvad min ærede Collega, Justitsministeren, har yttret i Anledning af § 1, er der blot eet Punkt tilbage, hvor jeg troer det er nødvendigt at tilføie Grundene, hvorfor Krigsministeriet fra sit Standpunkt foretrækker, forsaavidt der skulde være et større Forbrug af Mandskab i det kommende Aar end den sædvanlige aarlige Udskrivning, da at beholde af det ældre Mandskab til Tjeneste, end at have flere Dngre. Jeg har allerede sagt det ved Sagens første Behandling, og det er ogsaa i sin Tid af min ærede Forgænger i Ministeriet yttret, at fra det militaire Standpunkt betragtet ønskede man hellere at have en Styrke sammensat af længere tjent Mandskab end lutter unge Folk, som kun have været en kort Tid til Tjeneste; imidlertid skal jeg, for at fremme denne Sags mindelige Afgjørelse, frasælde dette Punkt, og tiltræde det af min ærede Collega stillede Endringsforslag til § 1.

Det har forekommet mig, som om en provisorisk Lov, emaneret fra Kongen, er af en anden Bestaendighed end et sædvanligt Lovforslag, og at en saadan provisorisk Lov egentlig kun skulde antoges eller forkastes, og ikke un-